

Підмова

Микола Костомаров

Ні, ні, мамко, ні, ні, дівко,
Я тобі не ворог;
Не лякайся, моя галко,
Не втікай од мене.
Ходім вкупі в огородець:
Там квіток багато,
Є синенькії волошки,
Нагідки жовтенькі!
Заквітчайсь, моє серденько,
Уберись гарненько:
А я тобі подарую
Шовкову стрічку.
Ходім, мила, ходім, люба,
Там нема нікого.
Посідаємо в затишку,
Під зеленим в'язом.
Пожартуймо, попустуймо
Собі наєдині,
Поцілуємося трошки,
Наче голубочки.
Там нам дуже гарно буде:
Я свою головку
Прихилю тобі на груди —
Тобі стане жарко.
Он і вітрець повіває,
Бузину колише.
Подивися, яка пишна!
Та цвіте як рясно!
А пташок, пташок там сила!
Прислухайся, серце!
Все співають та співають:
Кличуть нас до себе.
Пташки весело співають,
А ти невесела;
Не барися, не сумуй-бо,
Не дивись-бо долі.
Подивись лишень на мене —

Бач, який я гарний:
Очі ясні, брови чорні,
На лиці рум'яний.
Гей же, гей, моя небога,
Як же ти змінилась!
Біле личко, як яблучко,
Стало як калина.
Сонце гріє, сонце палить,
А дівка трясеться;
Всюди сухо, всюди тихо,
А в дівчини сльози.
Ей, бодай тебе просила
Лихая година!
Полюбила, як схотіла,
Старого сусіда!